

- 2) Czy pkt 6.4 lit. a) załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) należy interpretować w ten sposób, że przy ustalaniu liczby dni produkcyjnych wliczanych do wydajności „dziennej” pod uwagę powinno się brać jedynie te dni, w których ma miejsce ogłuszanie, uśmiercanie i natychmiastowy rozbiór świni rzeźnej, czy też pod uwagę powinno się brać dni, w których przeprowadzane są czynności obróbki okołoubojowej świń rzeźnych, co obejmuje przygotowanie zwierzęcia do uboju, schłodzenie ubitego zwierzęcia oraz oddzielenie jego głowy i szyi?
- 3) Czy pkt 6.4 lit. a) załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) należy interpretować w ten sposób, że „wydajność” rzeźni powinna być obliczana jako maksymalna produkcja dzienna w okresie 24 godzin, z uwzględnieniem ograniczeń fizycznych, technologicznych lub prawnych rzeczywiście przestrzeganych przez rzeźnię, przy czym nie może ona być niższa niż osiągnięta przez nią wielkość produkcji, czy też „wydajność” rzeźni może być niższa od osiągniętej przez nią wielkości produkcji, na przykład wówczas, gdy rzeźnia osiągnęła daną wielkość produkcji z naruszeniem ograniczeń fizycznych, technologicznych lub prawnych nałożonych w związku z produkcją, które to ograniczenia są przyjmowane przy obliczaniu „wydajności” rzeźni?

(¹) Dz.U. 2010 L 334, s. 17

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Como (Włochy)
w dniu 11 maja 2022 r. – Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA/A2A Energia SpA i in.**

(Sprawa C-316/22)

(2022/C 276/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Como

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA

Strona pozwana: A2A Energia SpA, Energit SpA, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, ogólnie, system źródeł prawa Unii Europejskiej, a w szczególności art. 288 akapit trzeci TFUE, stoją na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy nie stosował w sporze pomiędzy osobami prywatnymi przepisu prawa krajowego sprzecznego z jasnym, precyzyjnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy, która nie została wdrożona lub nie została wdrożona prawidłowo, z konsekwencją nałożenia na osobę prywatną dodatkowego obowiązku, jeżeli zgodnie z krajowym porządkiem prawnym (art. 14 ust. 4 decreto legislativo 504/1995) stanowi to warunek wstępny, aby ta ostatnia mogła dochodzić praw przyznanych jej przez tę dyrektywę przeciwko państwu?
- 2) Czy zasada skuteczności stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego (art. 14 ust. 4 decreto legislativo 504/1995), który nie pozwala konsumentowi końcowemu żądać zwrotu nienależnego podatku bezpośrednio od państwa, lecz jedynie przyznaje mu prawo do wytoczenia powództwa cywilnego o zwrot nienależnie pobranych kwot przeciwko podatnikowi, który jest jedynym podmiotem uprawnionym do uzyskania zwrotu od organów podatkowych, w sytuacji, gdy na jedyną przyczynę niezgodności podatku z prawem – czyli sprzeczność z dyrektywą [Unii] – można powoływać się wyłącznie w ramach stosunku pomiędzy podatnikiem a organami podatkowymi, lecz nie w ramach stosunku pomiędzy podatnikiem a konsumentem końcowym, a w ten sposób przepis ten w praktyce stoi na przeszkodzie skuteczności zwrotu, czy też, w celu zapewnienia poszanowania tej zasady należy w takim wypadku stwierdzić, że konsument końcowy posiada prawo do wytoczenia powództwa bezpośrednio przeciwko skarbowi państwa, ponieważ mamy do czynienia z wypadkiem niemożności lub nadmiernej trudności w uzyskaniu zwrotu nienależnie zapłaconego podatku od dostawcy?